

Sygn. akt III Kp 1014/10

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 7 października 2010r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Robert Mielczarek

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 30 września 2010 roku, sygn. V Ds. 62/10 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **R. Ł.**

na zasadzie art. 263 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 kpk

postanawia

przedłużyć do dnia **13 stycznia 2011 roku** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 15 kwietnia 2010 roku, sygn. akt V Kp 705/10 wobec **R. Ł.**, s. M. i S. z domu H., urodzonego (...) w M., podejrzanego o to, że:

w dniu 13 kwietnia 2010 roku w G. pow. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z S. G., brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 1.000,19 grama, co stanowi nie mniej niż 10.001 jednorazowych porcji o wadze 0,1 grama, w ten sposób, iż nabył wymienioną substancję od nieustalonej do tej pory osoby, którą przewoził samochodem marki O. (...) nr rej. (...), celem dalszej odsprzedaży kolejnym nieustalonym dotychczas osobom

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2010 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście, sygn. akt V Kp 705/10 zastosował wobec R. Ł. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony, zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności, w postaci wyników przeszukań, oględzin, okazań, zabezpieczonych dowodów rzeczowych, wyjaśnień współpodejrzanych, wyników badań fizykochemicznych i daktyloskopijnych, jak również częściowo wyjaśnień podejrzanego.

Jednocześnie zakończenie śledztwa na obecnym etapie jest niemożliwe, gdyż należy przeprowadzić jeszcze szereg czynności procesowych, a w tym, między innymi koniecznym jest: ujęcie i przedstawienie zarzutów innym osobom współdziałającym z podejrzanym w przestępczym procederze, przeprowadzenie konfrontacji, uzyskanie opinii z zakresu techniki komputerowej.

Za uzasadnione należy uznać dalsze istnienie przesłanek określonych w przepisach art. 258 § 1 pkt 1 i 2 kpk przemawiających za potrzebą dalszego stosowania orzeczonego środka zapobiegawczego. Sąd Okręgowy zważył, że nadal istnieje obawa, że podejrzanym będzie się ukrywał przed organami wymiaru sprawiedliwości lub w inny sposób utrudniał prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż do chwili obecnej nie zostały ujęte wszystkie osoby, które współdziałały z nim w przestępczym procederze. Obawa mactwa procesowego

jest tym bardziej realna jeżeli zważy się na treść korespondencji adresowanej do podejrzanego, która została w toku postępowania zatrzymana.

Należy również podkreślić iż w przypadku podejrzanego R. Ł. występuje samoistna przesłanka stosowania tymczasowego aresztowania, określona w art. 258 § 2 kpk, albowiem przestępstwo, które jest mu zarzucane, zagrożone jest surową karą pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż podejrzanym był w przeszłości wielokrotnie karany sądownie.

Ponadto Sąd Okręgowy nie stwierdził w przypadku podejrzanego warunków uzasadniających odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania, opisanych w art. 259 § 1 i 2 kpk.

W świetle dokonanych ustaleń jedynie przedłużenie wobec R. Ł. najsurowszego ze środków zapobiegawczych, jakim jest tymczasowe aresztowanie, na okres kolejnych trzech miesięcy, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego.

Z uwagi zatem na fakt, iż postępowania karnego nie można było ukończyć w terminie określonym w art. 263 § 1 k.p.k., a także powody wskazane powyżej, orzeczono jak w sentencji.